

# **Ewangelia na niedzielę: Znajdziecie ukojenie**

Ewangelia czternastej niedzieli okresu zwykłego (rok A) z komentarzem. «Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode Mnie». «Jarzmem» Chrystusa jest prawo miłości, jest przykazanie, które pozostawił swoim uczniom (por. J 13, 34; 15, 12).

Prawdziwym lekarstwem na rany ludzkości, zarówno materialne, jak psychologiczne i moralne, jest reguła życia, oparta na miłości braterskiej, której źródłem jest miłość Boża.

## **Ewangelia (Mt 11,25-30)**

W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami:

«Wysławiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroptnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojczy, gdyż takie było Twoje upodobanie.

Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić.

Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem słodkie jest moje jarzmo, a moje brzemie lekkie».

---

## Komentarz

Pan Jezus modli się na głos i ewangelista wspomina konkretne słowa, którymi zwrócił się do Boga: „Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroptnymi, a objawiłeś je prostaczkom” (Mt 11, 25-26).

Nazywa go Ojcem, i cieszy się jego umiłowaniem wobec tych najmniejszych, i z tego, że właśnie nim objawia najgłębsze rzeczy.

Rzeczywiście, Bóg cieszy się dziećmi, ponieważ jak przypomina Papież Franciszek, „dzieci same w sobie są bogactwem dla ludzkości, a także dla Kościoła, ponieważ uzmysławiają nam nieustannie, jaki jest konieczny warunek, aby wejść do królestwa Bożego — a mianowicie nieuważanie siebie za samowystarczalnych, ale uznanie, że potrzebujemy pomocy, miłości, przebaczenia. A wszyscy potrzebujemy pomocy, miłości i przebaczenia!”[1].

Święty Josemaría doświadczył tego Bożego upodobania, które, kiedy chce, rozświećla serca tych, którzy go szukają z prostotą, aby weszli w osobistą relację z Bogiem i zrozumieli co wiąże się z byciem Bożym dzieckiem. Szczególne doświadczenie miało miejsce konkretnego dnia, 16 października 1931 roku. Wiele lat później wspominał to, co wtedy przeżywał, widząc, że słowa Pana Jezusa, które przekazuje nam święty Mateusz spełniły się w jego życiu: „Mógłbym wam nawet powiedzieć konkretną chwilę, konkretne miejsce, gdzie odbyła się ta pierwsza modlitwa syna Bożego. Nauczyłem się nazywać Go Ojcem od kiedy byłem dzieckiem, w modlitwie Ojcie Nasz; ale odczuwać, widzieć, zachwycić się tą Bożą wolą abyśmy byli jego dziećmi..., na ulicy i w tramwaju –godzina, półtorej, nie wiem–; Abba, Pater! Musiałem krzyczeć. W Ewangelii są pewne wspaniałe słowa; wszystkie takimi

są: «Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić» (Mt 11, 27). Tego dnia, tego dnia chciał, abyście w sposób bezpośredni, jasny, ostateczny, wraz ze mną czuli się zawsze synami Boga, tego Ojca, który jest w niebie i który da nam to, o co go prosimy w imię jego Syna”[2].

Pan Jezus dał nam przykład tej prostoty i pokory, jaką zachwyca się u dzieci. Tak na to zwracał uwagę święty Josemaría, kiedy rozważał ten fragment Ewangelii: „W swoim nauczaniu Pan nasz Jezus Chrystus często stawia nam przed oczy przykład własnej pokory: *Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem*. Musimy więc zrozumieć — i ty, i ja — że nie ma innej drogi, że tylko szczere uznanie naszej nicości umożliwia zstąpienie na nas łaski Bożej. *Jezus Chrystus przybył do nas, by cierpieć głód i równocześnie nas*

*karmić, by odczuwać pragnienie a  
zarazem nas poić; przybył, by  
przyoblec się w naszą śmiertelność i  
aby nas przyodziać w nieśmiertelność,  
przybył ubogi, by nas bogatymi  
uczynić”[3].*

W ewangelicznej scenie, którą  
rozważamy, Pan Jezus, po ukazaniu  
swojej radości wobec upodobania ze  
strony Boga wobec prostaczków,  
takich jak dzieci, dodaje bardzo  
pocieszającą rzecz: „Przyjdźcie do  
Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i  
obciążeni jesteście, a Ja was  
pokrzepię” (Mt 11, 28). Ale jednak  
stawia pewien warunek, aby  
dostać ukojenia: „Weźcie na siebie  
moje jarzmo” (Mt 11, 29). „Co to za  
«jarzmo», które zamiast ciążyć,  
przynosi ulgę, a zamiast przygniatać,  
podnosi na duchu? – pytał się  
Benedykt XVI– «Jarzmem» Chrystusa  
jest prawo miłości, jest przykazanie,  
które pozostawił swoim uczniom  
(por. J 13, 34; 15, 12). Prawdziwym

lekarstwem na rany ludzkości, zarówno materialne, jak głód i niesprawiedliwość, jak psychologiczne i moralne, wywołane przez złudny dobrobyt, jest reguła życia, oparta na miłości braterskiej, której źródłem jest miłość Boża. Dlatego trzeba porzucić drogę arogancji i przemocy, stosowanej dla zdobycia coraz większej władzy, aby zapewnić sobie sukces za wszelką cenę”[4].

---

[1] Franciszek, *Audiencja generalna*, 18 marca 2015 r.

[2] Św. Josemaría, *W rozmowie z Panem*, Modlić się z większym przynagleniem, n. 3.

[3] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, 97.

[4] Benedykt XVI, *Anioł Pański*, 3  
lipca 2011 r.

Francisco Varo

---

pdf | dokument generowany  
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-  
pl/gospel/komentarz-do-ewangelii-  
znajdziecie-ukojenie/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/komentarz-do-ewangelii-znajdziecie-ukojenie/) (14-02-2026)